

[Boligministeren.]

værende folketingsår, og forhandlinger er med det sigte foregået lige til allersidste frist for, at vi i det hele taget kunne fremsætte forslaget. Det er ikke ensbetydende med, at der i den tid, der er gået, siden betænkningen blev afgivet, ikke har været arbejdet med det, tværtimod.

Axel Ivan Pedersen: Jeg har kun en enkelt bemærkning at gøre i anledning af de ord, hvormed det ærede medlem hr. Haunstrup Clemmensen indledte sin ordførertale. Det var jo en almindelig lovprisning af vort lands realkreditsystem. Jeg skal gerne indrømme, at vi her i landet har et særegent realkreditsystem, der savner sidestykke andre steder. For så vidt kan jeg også godt deltage i en vis lovprisning af, at vi har et sådant system, men når det ærede medlem tilføjede, at betydningen for byggeriets billiggørelse har været overordentlig stor, må jeg for mit vedkommende melde fra. Jeg er nemlig ikke helt enig heri. Når jeg ikke er det, skyldes det ganske simpelt den kendsgerning, at obligationsmassen efterhånden har nået en størrelse, der åbenbart ligger over, hvad en naturlig opsparing kan absorbere. Ikke mindst har udviklingen siden 1959 med oprettelsen af nye realkreditinstitutter til erstatning for de statslån, der indtil da blev givet til boligbyggeri, bidraget meget stærkt til en forøgelse af obligationsmassen, der jo i dag ligger mellem 25 og 30 milliarder kr., og det har i hvert fald ikke givet billigere penge, det er vi da alle blevet klar over.

Når man nu i diskussionen er kommet ind på problemerne vedrørende obligationsmarkedet, kan det ikke undre, at man stillet over for stadigt stigende kurser føler sig en lille smule fristet til at lytte til røsterne om eventuelt at give obligationer fri på det udenlandske marked — i begrænset omfang naturligvis — da man ikke kan være blind for, at noget sådant indebærer betydelige konsekvenser i det hele.

Haunstrup Clemmensen: Det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen gjorde nogle bemærkninger til mig og konkluderede vist nærmest i, at obligationsmassen efterhånden var kommet op på en sådan højde, at den lå over, hvad den naturlige opsparing kunne

absorbere, Jeg er ikke enig med det ærede medlem. Jeg tror, at vi må erkende, at opsparingen er for lille i det danske samfund. Det er ikke realkreditinstitutterne, der skal bebrejdes noget. I den forbindelse vil jeg sige, at når det ærede medlem hr. Kai Moltke finder noget næsten mystisk i disse bestræbelser inden for realkreditinstitutionerne, tror jeg, det er ganske enkelt. Det er ikke mod dem, de store bebrejdelser skal rettes. Det, der burde fremmes, er en erkendelse af, at opsparingen i det danske samfund er for lille. I samme øjeblik man kunne forøge opsparingen og fra den høje regerings side viste fornøden forståelse og interesse for en række af de forslag, som også fra oppositionspartiernes side er stillet på dette område, ville — det er jeg ganske overbevist om — opsparingen kunne forøges på en sådan måde, at det virkelig var muligt at absorbere de store obligationsmængder, som et stort byggeri helt naturligt fører med sig.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Axel Ivan Pedersen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

Udvalget angående forslag til lov om omsorg for invalidepensionister og folkepensionister, forslag til lov om ændring i lov om offentlig forsorg. (Om ophævelse af bestemmelser om alderdomshjem og plejehjem) og forslag til lov om ændring i lov om invalide- og folkepension. (Om ophævelse af forskellige bestemmelser) har afgivet til lægsbetænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Formanden: Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 7. april kl. 14³⁰ med følgende dagsorden:

- 1) Spørgsmål om meddelelse af orlov til folketingsmand Aksel Larsen.